

CUȚITUL

Adina Speranța & Rolea Nicolae

Cuțitul

N-am nimic cu tine si lasă-mă-n pace!
Scot cuțitul vieții și pe masă-l pun,
Se uită la mine prin ochi de rubine
Și în astă viață-i fratele meu bun.

Poate că nu-ți place, dar nu vreau cuvinte
Care să mă-ncânte, perii fără sens,
Eu doar cu baltagul nu voi fi pribeagul,
Și cu versul tandru mă simt în consens.

Vânturi neștiute urlă prin unghere
Poate-s uragane... n-ai de unde știi...
Și lumea te mușcă cu frunze de pușcă
Ce-ți intră prin vene ca negre stihii.

E puroi prin lume, e noroi prin piață
Și chiar viața întreagă curge prin noroi,
Dar mie nu-mi pasă și rece mă lasă
Că-mi zice cuțitul: suntem amândoi!

E al tau tovarăș și cu murgul ager
Te purtară-n viață pe un drum de fier
Și-n vârtoarea zilei, fără scutul milei,
Nu te simți în lume, nicidecum, stingher?

Azi, cuțitul vesel cioplește-n crenguța
Unui braț de frasin verde și frumos,
Și când noaptea vine luna prin suspine
Va-nflori în suflet ca fluier duios.

Se ridică-n valuri fumul greu din pipă
Printre rotocoale visati amândoi
Basamac pe masă. Vouă nu vă pasă
Și-ascultați ce cânta fluierul din voi.

Hai, lasă la dracul, cârciumar netrebnic,
Nu mai vreau scandaluri, dă la toți să bea!
Dar un chior ridică un gât spart de sticlă,
Iar cuțitul, ager, sare-n palma mea.